

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopiši naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Žalostna uloga?

„Slovanska krščansko-narodna zveza“ je svoje taktično postopanje uredila tako, kakor smo mi vedno želeli in priporočali in kakor je jedino pametno v sedanjih razmerah, ko more najmanjša nerodnost spraviti na krmilo naše nasprotnike. „Zveza“ je odklonila zahtevo kranjskih klerikalcev, naj prestopi v opozicijo in naj se loči od desnice ter nastopila pot pogajanj z vlado, pot izrabljanja aktualne politične konjunkturo.

Z ozirom na občno in opravičeno nezadovoljnost, katera vlada zlasti mej obmejnimi Slovenci, ta taktika seveda ni popularna. Vzlic temu nam veva naša rodoljubna dolžnost, da jo zagovarjamo in da po svojih močeh olajšujemo poslancem njih postopanje, ker je naše načelo, da ne vprašujemo, če je kaka stvar popularna ali ne, ampak samo če je pametna in koristna, in mi smo trdno prepričani, da jedino pametna in koristna je taktika, za katero se je odločila „Slovanska kršč.-narodna zveza“.

Zato, ker zagovarjamo in podpiramo to taktiko, ker nasprotujemo „Slovenčevim“ poskusom, izvesti „Zvezo“ na opolza pots opozicije à tout prix, in ker olajšujemo poslancem njihovo stališče za slučaj, da bodo glasovali za nagodbo, zato nam očita „Slovenec“, da igramo žalostno ulogo.

Hrupnega pritrevanja nam to zagovarjanje zmerne in premišljenega paktiranja seveda ne bo pridobilo, a tolažimo se z zavestjo, da smo storili svojo rodoljubno dolžnost in zato bomo brez težav prenašali očitane, da igramo žalostno ulogo.

„Slovenčev“ manevriranje je prozorno kakor steklo. Tako, kakor „Slovenec“ sedaj politikuje, je najlaglje postopati. Zavil se je v togo opozicijsko nalca, a dasi se v merodajnih krogih živa duša sanj ne meni, suče dan na dan svoj leseni meček in napoveduje, da bodo kranjski klerikalni poslanci glasovali proti nagodbi in tudi proti novemu nagodbenemu provizoriju. Tako si pripravlja stališče za vse slučaje. Če bodo slovenski poslanci kaj dosegli, razkoračil se bo „Slovenec“ in ošabno pripovedoval: to je naše delo, to smo dosegli mi s svojim enegičnim in brezbrziim postopanjem, nas

se je vlada ustrašila in nam se je udala. Ako pa se razmere tako zasučejo, da se todo morali slovenski poslanci vrniti praznih rok iz državnega zbora domov, tedaj pa bo „Slovenec“ klical: Vidite, koliko bolje bi bilo, da so se poslanci ravnali po naših zahtevah, da so zapustili desnico in prešli v opozicijo!

Svoje manevriranje je „Slovenec“ krstil za borbo, za koristi slovenskega naroda, v istini pa je to borba za lastno strankarsko korist, eminentno frakcijska politika, katero najbolje označuje „Slovenčeva“ izjava proti dr. Ferja nčiču, s katero se je stranka postavila na tako nizko stališče, da mora molče vtakniti očitane, da jo vodijo samo strankarske, samo osebne koristi.

Morda se posreči „Slovencu“, da s svojim manevriranjem utrga cvetko popularnosti. Toda popularnost je minljiva. Danes jo uživa ta, jutri drugi in zategadelj gledamo „Slovenčev“ pozivanje popolnoma ravnodušno ter hočemo še nadalje igrati svojo „žalostno ulogo“, če tudi nas razkriče, da tiramo vladno politiko, dasi smo od vlade tako neodvisni, kakor od papeža ali od turškega sultana, če tudi se nam nekako dozdeva, da so šteti dnovi sedanjega regima, in da pride do reakcije, katero bo narod slovenski težko občutil.

Steinwenderjeva prorokovanja.

Gospod dr. Oton Steinwender ima veliko plešo in je pokojnega Bismarcka jedenkrat brzojavno pozdravil, iz česar sklepa, da mora veljati za avstrijskega Bismarcka. Konstatovalo se je že večkrat, da rad posnema Bismarcka. To se je pokazalo tudi sedaj, ko se je dal intervjuvati, katero priliko je porabil v to, da razkrije svoje misli o sedanjem parlamentarnem položaju.

Steinwender je jeden voditelj nemških nacionalcev in zato je že vredno, da se zabeleži njegove misli o položaju.

Steinwender je mnenja, da se je vsled nove taktike nemških strank položaj poostiril, da pa od te taktike ni pričakovati posebnih uspehov. „Prvo branje nagodbenih predlog je končano, dasi je bilo oglašanih še 40 govornikov. Bilo je pričakovati, da

bo desnica predlagala konec debate. Nemška opozicija proti temu bi ne bila nič pomagala. Glavno delo bo sedaj v odseku, dvomiti pa je, če bo zbornica sploh imela kdaj priliko izreči se o nagodbi. Vlada neče in ne more Mladočehov spraviti v stisko, da bi morali glasovati o nagodbi. Ta zaslonba vladi bi ne mogla glasovati za zvišanje konsumnih davkov, a tudi vlade bi ne mogla spraviti v zadrego, da predloge odkloni. Vlada stori kar mogoče, da pošlje poslance domov, vlada bo že kaj našla, da ji bo možno to storiti. Zdaj pride na vrsto budgetni provizorij in tu se že dobi povod, državni zbor zaključiti in nagodbo uveljaviti s § 14.

Ko je dr. Steinwender tako razložil parlamentarni položaj, je začel prorokovati.

Priznal je, da bi vlada po zopetnem sklicanju parlamenta stala pred isto dilemo, in da bi potem prišel državni preobrat. Vlada bi dala deželnim zborom pravico, voliti deželne poslance ali uspeha bi to ne imelo, ker bi deželni zbori dolenjeavstrijski, štajerski, koroški, šlezjski in morda še drugi začeli abstinenco in vladi bi zopet ne bilo pomagano. Pomagati si vlada ne more drugače, kakor da oktroira Taaffejev volilni red, česar pa po mnenju hudobnega dr. Steinwenderja ne stori, ker bi to bilo pre-pametno, po našem mnenju pa zategadelj ne, ker so proti temu Čehi in Poljaki in še višji krogi.

Škoda, da je Steinwender s svojimi prorokovanji končal ravno tam, kjer bi mogla postati naj-zanimivejša. Na vprašanje, kakšen namen ima nemška opozicija, ko vender od nje ni pričakovati družega uspeha, kakor vladanje absolutizma, je Steinwender odgovoril tako megleno, da ga je zapustila vsa podobnost z Bismarckom. Rekel je: Opozicija ima samo namen, ne dati vladi prilike, da izvrši državni preobrat, a če ga vzlic temu stori, pokazati, da ni pravica na njeni strani, na kar bi se vsi Nemci in vsi svobodomiselní ljudje združili proti vladi, a če bi se združili vsi vladni nasprotniki, bi bil to že uspeh.

Na vprašanje, če te jednosti mej vladnimi nasprotniki še ni, je Steinwender nekam mistično odgovoril: Da, v državnem zboru so poslanci jedini, a treba je, da je tudi ljudstvo proti vladi. To se

LISTEK.

Kmetje.

(Ruški spisal Anton Čehov.)

(Dalje.)

IV.

Babica je bila postavila Sašo k vrtu in ji ukazala paziti, da ne pridejo gosi noter. Bil je vroč dan v avgustu. Gosi traktiršičkove bile bi lahko od zdej ušle na vrt, a baš so imele opravka pred traktirjem, kjer so pobirale oves; pri tem so se mirno zabavale, in le gosjak je vzdignil včasih glavo, da bi pogledal, ali ne prihaja tudi babica s palico. Druge bi se bile lahko od spodaj vtihotapile; a te so se pasle sedaj daleč onstran in se vleklo po travniku kakor dolga, bela girlanda. Saša je stala nekaj časa na straži, potem ji je postalo dolg čas, in ker je videla, da ni gosij od nikoder, je odšla k bregu.

Tu je ugledala Marjino najstarejšo hčer, Motko, ki je stala nepremično na veliki skali in opazovala cerkev. Marja je porodila trinajstkrat, a le šest otrok — same deklice — je ostalo; najstarejša je imela osem let. Motka je stala bosa, v dolgi srajci v vročini; solnce ji je bleščalo narav-

nost na teme, a ona ni ničesar čutila in je bila kakor okamenela. Saša je vstopila k nji in rekla, zroč na cerkev:

„Ti, v cerkvi živi bogec. Pri ljudeh, tu gore svetilke in luči, a pri bogcu, tam gore samo cerkvene luči, rdeče, zelene in modre, kakor majhna očesa. Ponoči se gre bog oče po cerkvi izprehajati, in sveta majka božja, in sveti Nikolaj — tup, tup, tup... Takrat je cerkovnika grozno strah. Da, golobičica moja!“ je oponašala svojo mater. — „In kader bo konec sveta, zlete vse cerkve v nebo.“

„Ino — no — vi tu-di?“ je prašala Motka, vsak zlog zatezaje.

„Tudi, tudi, kako pa! In potem pridejo dobri ljudje v raj, in hudobni, zločesti, bodo goreli v večnem ognju! Moji mami in tetki Marji poreče bogec: „Le na desno pojdi, v raj; vidve nista nikomur nič hudega storili.“ A Kirjaku in babici: „A vidva na levo, ala, v ogenj!“ In kdor se ne postji, pride tudi v ogenj.“

Pogledala je kvišku, odprla široko oči in rekla: „Pa poglej v nebo! A ne smeš trepati z očmi.“

Motka je tudi pogledala kvišku, in jedno minuto sta obe molčali.

„Vidiš?“ je prašala Saša.

„Nah!“ je rekla Motka.

„A jaz vidim. Sami majčkeni angeljci letajo v nebesih, in prav prav majhne perotnice imajo, kakor mušice.“

Motka je nekaj premišljala, zrla v tla in prašala: „Babica pojde v pekel?“

„Da, golobičica moja!“

„Od skale nizdolu se je spuščala jednako-merno ravnica, pokrita z mehko travo, ki je mikala človeka, da jo gladi z roko ali da si na nji odpočine. Saša je legla in se trkoljala nizdolu. Motka, z resnim, strogim obličjem je tudi legla, valila se po bregu ter si raztrgala srajco do ramena.“

„Ej, kako to gre!“ je vzkliknila Saša razigrana.

Obe sta šli navkreber, da bi se še jedenkrat zatakali, a tisti hip je zadonel znan, kreščoč glas. O, kako strašno! Brezzoba, grbava, koščena babica s kratkimi, sivimi lasmi, ki so vihrali v vetru, je izganjala z dolgo palico gosi z vira in kričala: „Vse zelje pogazite, proklete beštje! Krepale, mrcine, še nocoj!“

Ugledala je deklici, zagnala palico stran, pobrala šibo, zgrabila Sašo s trdimi, kakor mala drevesca suhimi preti, ter začela dete pretepati. Saša je tulila od bolečine in strahu, a zda ci prikoraca

da doseči samo s parlamentarnim postopanjem in v tem slučaju je tudi mogoče, da pusté grofa Thuna pasti, če v mirnih parlamentarnih razmerah ne dožene nagodbe.

Škoda, da je dr. Steinwender prav tu končal, in da ni povedal, kaj se zgodi, ako bi merodajni krogi pustili pasti grofa Thuna.

V Ljubljani, 10. oktobra.

Moravski Čehi. Pogajanja mej moravskimi Čehi in Nemci so se torej popolnoma razbila. Nemci hočejo na vsak način gospodariti nad Slovani tudi tam, kjer so ti v ogromni večini. Vsled tega so sklenili češki deželni poslanci, da bodo delali v bodoče v deželnem zboru najodločnejšo opozicijo. Posl. baron Pražak in Perck sta v Brétislavi poročala volilcem o tem, in volilci so sprejeli resolucijo, da treba začeti proti nemški manjšini, ki pa ima v deželnem zboru voditeljstvo in odločilno besedo, boj do skrajnosti.

Balkanske homatije. „Polit. Corr.“ poroča iz Belegrađa, da je sklenila srbška vlada radi vedno neznošnejšega položaja macedonskih Srbov obrniti se do vseh evropskih velevladstij. Že dolgo vrsto let se trudi srbška vlada, da bi prijaznim potom pridobila Turčijo za to, da napravi konec vedno ponavljajočim se napadom Arnavtov. Turčija vse zavlačuje ali pa nalaga krivdo drugim. Ker pa je v Stari Srbiji mej narodom napetost že prav opasna, se obrača srbška vlada do velevladstij, predno se loti sama energičnih sredstev.

Pacifikacija Krete. Sultan ima ultimatum 4 evropskih vladstij v rokah. Tekom jednega meseca morajo zginiti s Krete turški vojaki, sicer porabijo vlasti proti upornim Turkom silo. Poroča se, da se je k sedanjim evropskim četam pridružilo še nekaj novih čet. Admirali so dobili tudi že instrukcije glede represalij. V Peterburgu so prepričani, da se sultan poda z lepa.

Dve važni konferenci. Radi anarhizma in radi splošnega razoroženja se bodeta — kakor se po izjavah evropskih vlad zatrjuje — vsekakor vršili konferenci. Protianarhistična konferenca se bo vršila še pred koncem tekočega leta, „razoroževalna“ konferenca pa se pred marcem prihodnjega leta ne more sniti. Okrožnica italijanskega ministra zunanjih del Canevara je bila sicer povsod simpatično pozdravljena, a program za konferenco ni sestavljen, Anglija, Švica in Belgija pa že sedaj izjavljajo, da ne sprejmo pretesnosrčnih določil.

Papežev nagovor. Pri sprejemu francoskih romarjev, ki gredo v Palestino, je prečital papežev tajni komornik, monsieur de Croy, poseben nagovor, v katerem potrjuje papež znova protektorat Francije nad katoličani v orijentu. Gledé socijalnega vprašanja je dejal papež: Ako hoče biti demokracija krščanska, potem bo zagotovila vaši domovini mir, srečo in prosperanje; ako pa se bo udala revolucionarnemu socijalizmu, ki ima blazne težnje, da se porušijo temeljni zakoni državljanske družbe, potem nakloni delavskim slojem le bedo in propast. Papež je povsem zdrav in čvrst.

Nemški cesar in cesarica v Palestino. V sredo 12. t. m. se odpravita nemški cesar in cesarica v Palestino in spremljal ju bode državni tajnik

gosjak, počasi, stegne vrat in sika proti starki; in ko se je vrnil k čredi, so ga pozdravile vse gosi: „Go-go-go!“ Na to jela babica Motko obdelavati in ji je srajco do cela raztrgala. Vsa obupana, glasno kriče je tekla Saša domov, da bi se potolažila; za njo je prišla Motka, tudi tulé, ne da bi si bila obrisala solze, tako da ji je bilo lice kakor v vodo pomorčeno.

„Za božjo voljo, kaj pa je?“ je vzkliknila Olga prestrašeno, ko sta stopili v izbo.

Saša začne pripovedovati; a tu pride babica z hreščočim kričanjem noter; tudi Tekla se je razvnela in v hiši je nastala uprav peklena rabuka.

„Le tiho bodi, tiho“, je tolažila Olga vso uničeno Sašo in jo božala po glavi. „Ona je tvoja babica, nanjo se ne smeš jeziti, to je greh!“

Nikolaj, kateremu je vedni vrišč, glad in smrad že kar presedal, ki je uboštvo sovražil in preziral, se pred ženo in hčerjo radi roditeljev sramoval, je spustil sedaj noge s peči in se obrnil, ogorčen, z jokavim glasom k svoji materi: „Ti je ne smeš tepsti! Nimaš pravice!“

„Stegni se tam na peči, pes!“ se je zagnala Tekla besna vanj. „Sam vrag vas je privlekel sem, gladovnjaki!“

(Dalje prib.)

pl. Bülow. Dne 13. t. m. se sestaneta v Benetkah z italijansko kraljevsko dvojico. Potovanje v orijent bo trajalo skoraj dva meseca, ker se vrata šele početkom decembra. Iz Carigrada in Palestine ne pojdeta tudi v Egipt, kakor je bilo spočetka določeno, ampak se vrata iz Jeruzalema preko Benetk domov. Viljem II. hoče namreč sam otvoriti državni zbor.

Dopisi.

Iz Ljubljane, 7. oktobra. (Patrioti desperati.) Gospod urednik! Po sobotni predstavi „Aide“ sešla se je v tukajšnji narodni gostilni večja družba. Zastopani bili sta Gorenjska in Notranjska. V svoji sredi imeli smo dva štajerska rodoljuba. Največ bilo nas je seveda Ljubljancev. Pogovor nanesel je mej drugim tudi na našo domačo kranjsko politiko. Vnela se je dolgotrajna debata. Z izjemo dveh štajercev obojali smo takoj spočetka vsi klerikalno „Daničarsko“ politiko „Slovenčev“ in „Slovenskega lista“. Tekom debate prelevila sta se pa tudi štajerska rodoljuba iz Savlov v Pavla. Obljubila sta, da bosta po možnosti pončevala svoje, iz raznih klerikalnih listov slabo in formovane rojake. Konstatovali smo, da so čitalnice, Sokolska društva, prve posojilnice, mestne hranilnice, razna bralna, pevka in druga izobraževalna društva, višja dekliška šola, obrtna šola, pisateljsko podporno društvo, po veliki večini „Slovenska Matice“, „Narodni dom“, vseučiliščne ustanove Gorupove in Kotnikove, „Radogoj“, po ogromni večini družba sv. Cirila in Metoda, nabiranje doneskov za Vodnikov in Preširnov spomenik, po večini nova banka itd., delo narodni stranki pripadajočih mož. Pribilismo, da so klerikalci še prav „mladi“ narodnjaki in še to zgolj radi popularnosti, katero hočejo sedaj pri obmejnih Slovencih pridobiti. Pribilismo, da jim je bilo narodnja število do najnovejšega časa paganstvo. Bili so uneti pač za katoliško Solnograško nemško vseučilišče, za katoliško učiteljsko semenišče, za ljudstvo k pijančevanju zapeljajoča konsumna in k delanju dolgov zapeljajoča posojilniška društva. Bili so torej le katoličani, ne pa narodnjaki in še manj kristijani, ker so vsakega uničiti hoteli, kdor ni v njih rog trobil. Tu so nam Notranjci pravili o prav drastičnih sredstvih, katere so kapelani proti njim uporabljali. V očigled na klerikalno blamažo v slovensko hrvaškem klubu bili smo jedini tudi v tem, da se mora — kakor ste vi pisali najprvo naše narodne in gospodarske zahteve formulovati in — ako se te, v podobi ultimatumov, dane — od ministerstva ne sprejmejo, prestopi se naj v opozicijo. Ne sme se pa fakično opozicijo, opozicijo „a tout prix“ delati, kakor je to predlagal Janez Evangelist — znani naš rabulist in s tem le Nemcem in Italijanom — našim štajerskim, koroškim in primorskim prijateljem (!) v prilog delati. Tu dejal je starejši gospod: „Pojte! pojte! Kaj mislite, da so resno mislili v opozicijo iti? Saj vendar poznamo te zajce, ki najraje pod vladnim gorkim plaščem tičé. Zakaj pa niso iz zloglasne nemške poljske kolicije izstopili? Takrat bil je pravi trenutek večino zapustiti, ko so se morala vsa narodna in še celo verska vprašanja zapostavljati državnim (!) interesom. Ako niso takrat iz večine izstopili, storili bi to sedaj — z izjemo dr. Kreka, katerega ne poznam — tem manj“. Pritrdili smo mu. Pribili smo potem, da se o kolikoli neke klerikalne smrdljive „trobente“ le malkontentni, razdirajoči elementi zbirajo, ki bi radi pozornost občinstva na svoje „lepe značaje“ (!?) obrnili in s tem kak mandetek ujeli. Konstatovalo se je obžalovaje, da se ni narodna stranka za slovensko delavstvo brigala. Le valed te brezbrzičnosti bilo je mogoče naše, v veliki veliki večini poštene slovenske delavce ujeti v krščansko socijalne zanke onih poštenjakov, ki imajo sedaj mej delavci prvo besedo, ki pa so pravi „creme de creme“ pouličnih demagogov. Jeden gospodov omenil je na to baš oni dan luč sveta zagledavši, od gosp. Grafenauerja podpisani dopis. Ker ni o tem še nihče kaj vedel, povedal nam je njegovo vsebino. Drugi gospod, ki pozna koroškega poslanca, dejal je, da ima g. Grafenauer pač „namazanega“, da pa navzlic temu dvomi, da bi bil to njegov duševni produkt. Dopis predložili so mu gotovo le v podpis, češ: „to bo vleklo, — deželni poslanec — ako prav valed svoje cerkvene službe odvisen od vsakega kaplana — naš dopisnik“, ali pa je Koblar Grafenauerjev dopis „popravil“. Plod vsega našega strupenega zabavljanja in obrekovanja bil je doslej negativen. Mesto, da bi ta „preklicani“ „Narod“ uničili, pridobili smo mu v novejšem času, kakor se sploh čuje še nad 100 naročnikov. Potapljač moramo se za zadnjo bilko — Grafenauerjevo — ujeti in se s tem rešiti skušati. „Hilf! was helfen kann“. Pri tem omenil je za kulise tega lista gledajoč gospod, da so „značajni“ gospodje, ki se okoli tega lista zbirajo, ustanovili cel korespondenčni bureau, z namenom v obmejna slovenska glasila narodno stranko okrekovajoče in sramoteče dopise, notice itd. pošiljati. Dalje, da so dopisi v „Slov. Listu“ več-

noms v Ljubljani skovani. Onda imajo kot dopisnike baje samo zloglasna lažnika iz Kranja in Novoga mesta, katerima sta g. urednik, se posvetili, nekakega zagrizenega koroškega kaplana in morda še kakakega takega borniranega purana, ki dajo spridevalo najboljega slovenskega lista, lista, ki se za domačo avstrijsko in svetovno politiko nič ne briga, ki je zgolj osebnostni boj, boj obrekovanja in laži na svojo „črno“ zastavo zapisal. Osivilemu kraškemu rodoljubu, ki je ves čas mirno in potrpežljivo poslušal in samo jednokrat v debato posegel bilo je naposled tega dihurhevanja venderle že preveč. Nejevoljno dejal je: „Za Roga! kaj ne morete v Ljubljani res o nobenih važnejših zadevah govoriti, kakor o pisavi teh lažiprorokov, ki niso za narod še nikdar nič storili. Ako ne bi „Naroda“ že imeli, ustanoviti bi ga morali takoj, sicer bi v par letih mej samimi kutami plaval“. To je še jedini slovenski list, ki se upa nadutim našim kaplanom in onim okoli njih se iz dobičkarije zbirajočim posvetujakom resnico v brk povedati. Ti lažiproroki so „patrioti desperati“. Ignorirajte jih popolnoma v družbi in v listih! Odobravalni smo besede izkušenega narodnjaka, srčno se še smejoč radi dobro pogojenega epithetona in jeli o lepo razvijajoči se slovenski metropoli govoriti. Gospod urednik! Poslovite se tudi Vi od teh „patrioti desperati“! Naj zabavljajo in obrekujejo kolikor hočejo, vsaj se bojo le sami ubili, recte so se že ubili.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 10. oktobra.

— (Repertoire slovenskega gledališča.)

Jutri, v torek se nudi občinstvu posebno zanimiv in zabaven večer. Igrali se bodeta zopet dve noviteti ter pela preljubka opereta. Srgjana pl. Tuciča jednodejanjska drama „Povratek“ je pretresljiva tragedija iz delavskega življenja. Pisatelj je mej najmlajšimi in najnadarnejšimi hrvatskimi dramatikami. S „Povratkom“, ki se je igral z najslajnejšim uspehom na zagrebškem in na belgradskem gledališču, si je pridobil Tucič mahoma velik imenoma mej jugoslovansko moderno. Njegova najnovejša drama „Truli dom“ se je igrala nedavno zapored in tudi z najlepšim uspehom v Zagrebu. Izvestno bo tudi slovenskemu občinstvu prijal zdrav, krepki, realistični duh njegovega „Povratka“, v katerem ima g. Prejac glavno vlogo. Francoska veseloigra „Sama mej seboj“ je delo posebne dražesti in polno presenetljivih efektov. Glavna vloga je v rokah gospe Polakove. Obe jednodejanjski sta jako skrbno pripravljene. Pet dramskih večerov še bomo imeli v letošnji sezoni jutri in že se nudi občinstvu pet novitet! Priznati treba našim igralcem in gosp. režiserju Inemannu uzorno marljivost in uprav požrtvovalno trudoljubnost. V naših razmerah je nemogoče storiti več. Kot zaključek jutrišne predstave se bo pela ljubka Offenbachova opereta „Čarobne gosli“, vzeta iz starejšega repertoira. Tudi v tej ima gospa Polakova glavno vlogo. Trdno se nadejamo, da pride jutri slovensko občinstvo v gledališče v največjem številu!

— (Slovensko gledališče.) Tudi včeraj, ko se je pela „Aida“ četrtič, je bilo gledališče razprodano. Izvajala se je opera — kakor doslej — tudi včeraj prav dobro. Le moški zbor ni bil parkrat dovolj pazljiv. Solisti so izvršili svoje vloge v pevskem in tudi igralskem oziru izvrstno ter so želi vsi — zlasti pa gdni. Stropnická in Radkiewicz pa gospoda Rasakovič in Noll — najglasnejše priznanje.

— (Umrli) je in bil v soboto pokopan uradnik trgovske in obrtniške zbornice g. Josip Tavčar, značajan in delaven rodoljub, večletni sodrnik „Novic“, tajnik čitalnice in podružnice sv. Cirila in Metoda v Šiški, za kateri društvi si je pridobil mnogo zaslug. Na grobu je pokojniku zapel moški zbor šišenske čitalnice ginljivo pesem v slovo. Bodí umrlemu zemljica lahka!

— (Pevski zbor „Glasbene Matice“) ima v sredo, 12. t. m., svoj letni glavni zbor. Na dnevnem redu so poročila, volitev načelnika in 9 odbornikov. — Členi, ki žele zboru na novo pristopiti, naj se zglašajo v pevski dvorani v ponedeljek ali sredo, nekaj minut pred početkom redne skušnje (ob 8. uri).

— (Na mesto g. Hoffmeistera), ki je odšel na praški konservatorij, se je „Glasbeni Matici“ valed posredovanja konservatorijskega vodstva v Pragi posrečilo dobiti odlično moč v gosp. Jos. Proházkí, ki je današnjim dnem prevzel pouk v glasovirju na glasbeni šoli.

— („Glasbena Matica“) priredi v teku sezone 1898/99. pod vodstvom svojega koncertnega vodje gospoda prof. Mateja Hubada, štiri koncerte v abonement. Prvi — na spomin Nje Vel. rajne cesarice Elizabete — bo 19. novembra in ima na vzporedu: Beethoven, „Zalobna koračnica“ iz simfonije „Eroica“, in Mozart, „Requiem“. V ostalih treh koncertih se bodo pro-

švajale „Srbske narodne pesmi“, Čajkovsky, „Simfonija“, Hubad, „Narodne pesmi“, nova sezija, in prireditve starih slovenskih cerkvenih pesmi (iz 16. in 17. veka) ter dr. Ant. Dvofák, „Ljudmila“, oratorij za soli, zbor in veliki orkester. Vspored vsem večerom bo zanimiv in ne predolg.

— (Nova šolska knjiga.) Naučno ministerstvo je z odločbo z dne 15. septembra t. l. št. 28932 odobrilo „Drugo berilo in slovnico za obče ljudske šole“ (tretje šolsko leto), katero izvirno in toplega priporočila vredno knjigo sta sestavila učitelj M. Josin in E. Gangl, založila pa jo je firma Ign. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg. Ministerstvo je naročilo dež. šolskemu svetu, naj poskusi, da se knjiga že letos uvede in se je to na raznih šolah ter tudi na ljubljanskih mestnih deških ljudskih šolah že zgodilo.

— (Obrotno gibanje v Ljubljani.) Tekom meseca septembra pričeli so v Ljubljani izvrševati obrt in sicer: Starke Henrik, Stari trg št. 30, trgovino z mešanim blagom; Ocvirk Ivan, Karlovska cesta št. 32, krojaški obrt; Minibek Norbert, Marjin trg št. 1, trgovino z manufakturnim in drobnim blagom; „Styria“, Poljanska cesta št. 31, delarno za popraviljanje biciklov; Kolar Josip, Selenburgove ulice št. 5, obrt kovačev finega blaga; Jerič Franc, Krakovske ulice št. 5, izdelovanje sodov; Kalau Luka, sv. Petra cesta št. 13, čevljarški obrt; Dermastja Anton, Kongresni trg št. 7, krojaški obrt; Jerman Josipina, Kolodvorske ulice št. 7, gostilničarski in krčmarski obrt; Protivinska pivovarna kneza Adolfa Schwarzenberga, Marije Terezije cesta št. 2, zalogo piva; Moder Alojzij, Dunajska cesta (baraka poleg topničarske vojašnice), branjarijo; The Singer Manufacturing Company, sv. Petra cesta št. 4, trgovino s Singerjevimi in drugimi šivalnimi stroji in s potrebnimi za take stroje; Karbl Anton, sv. Jakoba trg št. 6, snazenje stanovanj in okenj; Gros Marija, Mestni trg, prodajo sadja; Kosec Franc, Florijanske ulice št. 48, čevljarški obrt; Kramar Franc Dolenjska cesta št. 6, prodajo premoega in drv; Kavčič Marija, Florijanske ulice št. 38, branjarijo. — Odpovedali, oziroma opustili pa so obrt in sicer: Jeriha Josip, Cesarja Josipa trg št. 2, krojaški obrt; Janko Jurij, Kolodvorske ulice št. 7, gostilničarski in krčmarski obrt; tvrdka Minibek & Worsche, Marjin trg št. 1, trgovino z manufakturnim in drobnim blagom; Voje Ignacij, Vodmat št. 110, kolarški obrt; Ahlin Katarina, Mestni trg, branjarijo; Goršič Franc Razpotne ulice št. 6, izdelovanje orgelj; Marovt Ivan, Radeckega cesta št. 24, prevažanje oseb z omnibusi; Virk Boštjan, sv. Petra cesta št. 13, čevljarški obrt; Meršol Anton, Kongresni trg št. 7, krojaški obrt; Zajc Andrej, Dunajska cesta št. 18, obrt mehanikov; Železnikar Matija, Florijanske ulice št. 48, čevljarški obrt; Koželj Urban, Vodmat št. 94, malo trgovino z žganimi opojnimi pijačami in branjarijo; Stare Marija, Mestni trg, prodajo masla; Korbar Ivan, Tržaška cesta št. 19, skubo; Mozetič Marija, Florijanske ulice št. 38, branjarijo.

— (Nezgodja.) V Predovičevi hiši na Poljanski cesti št. 72 igral se je včeraj popoldne na hodniku drugega nadstropja 7 let stari deček St. Gaberšek. Hotel se je obesiti z rokami za vrstico, ki je bila na okraju hodnika pripeta, a v tem se je vrstica utrjala in deček je padel z drugega nadstropja na dvorišče, ter se le lahko poškodoval.

— (Razgledne dopisnice.) Podjetni in marljivi g. Bonač je ravnokar izdal dvoje novih razglednih dopisnic. Jedna predstavlja cerkev na Rožniku, druga Šmarno goro. Ti dve spadata mej najlepše razgledne dopisnice, kar jih imamo iz naših krajev. Narejeni sta tako fino in elegantno, da se jim konkurenčne dopisnice od daleč ne morejo primerjati.

— (Semenj.) Na semenj dne 8. oktobra je bilo prignanih 487 konj in volov, 341 krav in 65 telet, skupaj 893 glav. Kupčija ni bila nič kaj živahna. Ker je bilo deževno, ni bilo ne kupca in tudi kmet se ni upal v grdem vremenu svoje blago na semenj postaviti. Bila sta dva kupca (Tirolca), katere sta nekaj krav z teleti in tudi nekaj volov nakupila, vsa druga kupčija bila je le mej domaćini.

— (Posestnikom žrebcev), kateri hočejo v prihodnji spuščalni dobi spuščati svoje žrebce za plemenitev tujih kobil, naznanja dež. vlada, da morajo zglasti te svoje žrebce najpozneje do 10. decembra 1898 pri političnem okrajnem oblastvu, v čegar okolišji se nahaja stajališče žrebčev. Dovoljeno je zglasti izvršiti pismeno ali ustno; ob jednem pak je naznaniti ime in priimek, potem stajališče žrebčevega posestnika, kakor tudi pleme, starost, barvo in stajališče žrebčev. Za žrebce sploh pod štirimi leti in za noriške žrebce pod tremi leti se ne dajejo dopustila za spuščanje. Kje in kdaj bode izborna komisija zglašene žrebce pregledovala in zanje dajala dopustila, dá se ob svojem času na znanje.

— (Kapela pri izvirku Bistrice.) V spomin petdesetletnega vladanja cesarja Franca Jožefa I. zidala je Kamniška mestna korporacija na izletniškim dobro znanem krajem — pri izvirku Bistrice jako lepo kapelo Lourdske matere božje s malim zvonikom, v katerem se nahaja 25 kg težak zvon. Okrog Marijine podobe vzdano je mnogo lepih kapnikov iz jame, katere se nahaja v hribu Slanika.

Kapela, ki stoji blizu hiše za turiste, se bode v kratkem blagoslovila. Kamniška korporacija pa naj bi še skrbela za nasade in klopi blizu kapele, ker bode v prihodnje gotovo še več turistov nego doslej obiskovalo izvirek Bistrice.

— (Redek lovski plen.) V Rašici, kateri lov ima v zakupu baron Lichtenberg, je dne 9. t. m. lovski paznik Franc Aleš ustrelil žival, katero ni nihče poznal. Izkazalo se je, da je to progasta hijena, torej žival, katere živi v severni Afriki in v zapadni Aziji, katere pa v naših gozdih še živa duša ni videla. Hijena se je v Rašici mudila že mesec dni. Kako je prišla tja, še ni pojasnjeno, bržčas je ušla iz kake menažerije. Gospod baron Lichtenberg je hijeno, v katere želodcu so našli jako mnogo perja, podaril dež. muzeju.

— (Cvet v jeseni.) V Baču pri sv. Petru ima posestnik Ivan Starle na vrtu jablane, katerih jedna je spomladi lepo cvetela in obrodila toliko sadu, da jo je bilo treba podpreti s koli. O suši je vse perje odpadlo, a ko je začelo deževati, 19. septembra, je jablan zopet pognala, zopet cvetela in zdaj je zopet zelena kakor spomladi. Poleg nje stoji oreh, ki poganja cvetje zdaj meseca oktobra.

— (V Mariboru) so bili cesarjevo zahvalo afiširali samo v nemškem jeziku. To je bil seveda odredil mestni urad, a vsled interpelacije slovenskih poslancev je vlada odredila, da se mora cesarjev oklic razglasiti v obeh jezikih in to se je sedaj tudi zgodilo, kakor tudi v Celju.

— (Iz Sromelj) se nam poroča: V sromeljskih gorah je letošnja trgatve izvrstna. Grozdje že leta sem ni bilo toli sladko ko letos. Vsak vinogradnik je pridelal več kot je pričakoval. Letošnje vino bode prekosilo glede kvalitete vse prejšnje trgatve v tukajšnjih ameriškanskih vinogradih.

— („La Pensée Slave“.) Čim se je „Il Pensiero Slavo“ prekrstil v „La Pensée Slave“ in začel izhajati v francoskem jeziku, obudil je širših političnih krogih občno pozornost. Mnogi nemški listi so mu posvetili posebne članke, spoznavši njegov veliki politični pomen. List je izborno ureduvan in ga toplo priporočamo vsem francoskega jezika zmožnim rojakom.

— (Protiitalijanske demonstracije.) Laški listi poročajo, da je iz Furlanskega Fogliana prišlo v Zagrad kacic 50 novincev, ki so uprizorili demonstracijo, katere so se udeležili tudi sinovi in vnuki župana iz Fogliana. Ti furlanski demonstrantje so vpili „Ven s tistim od Lege!“ „Živel Nabergoj!“ bržčas niso vpili, to so si bržčas italijanski listi izmislili, a da so vpili „Smrt Italijanom“ in uprizarjali take izgrede, da so žandarji morali rabiti orožje, to radi verujemo.

— (Dedolovstvo.) Tržaški iredentovski list „Independent“ poroča, da je 5. t. m. umrla v Barkovljah grofinja Regina Nugent. Pred več časom je naredila pri nekem tržaškem notarju oporoko, s katero je svoje, kacic 300.000 gold. znašajoče premoženje volila svojim sorodnikom. Nekaj dni pred smrtjo je grofinja poklicala dotičnega notarja k sebi in mu povedala, da je mej tem naredila drugo oporoko, v kateri je vse svoje premoženje zapustila župni cerkvi v Barkovljah, za župnika Ivana Črneti pa določila posebno volilo. Povedala je notarju, da jo je župnik z vsemi sredstvi na to nagovarjal, da jo je grajal, ker je pozabila na cerkev in ji grozil s peklom in končno poklical odvetnika, da je sestavil novo oporoko. Notar je takoj poklical več priči in v njih navzočnosti vzel izpoved bolne grofinje na zapisnik, kakor tudi njeno izjavo, da razveljavlja oporoko, katero je bila napravila vsled pritiska župnika Črneti. — Na te huđe obtožbe bo moral župnik Črneti pač odgovoriti s tožbo in za trdno pričakujemo, da se mu posreči „Independentija“ na laž postaviti.

* (Spomenik cesarice Elizabete v Genevi.) Kakor znano, je hotel Lucheni zabosti princa Orleanskega. Ker pa je princ prej odšel, je umoril našo cesarico. Princ je naročil pri kiparju Fuquéru kip naše cesarice, da se postavi na trgu, kjer je bila zabodena. Kip bo kazal cesarico v žalobni obleki z rožo v rokah.

* (Svak Mac Kinleya ustreljen.) V Cantonu (Ohio) je ustrelila na cesti neka ženska brata Mac Kinleyeve žene, Jurija Saxtona.

* (Hótel za samce.) V Londonu so sezidali 3 velike hotele za samce, katerim se je baje doslej slaba godila. „Rowton House“ ima 484 sob, „Kingt Cross“ ima prostora za 678 oseb, „Newington Butts“ pa 800. Vsi so že polni. Sedaj zidajo še dva hotela za 3000 samcev.

Darila:

Uredništvu našega lista je poslala: Za Prešernov spomenik v Ljubljani: Vesela družba „mladostrastnikov“ v „Narodnem domu“ za prelepo pesem vrle „Ilirije“ 10 kron. — Živel rodoljubni darovalci in njih posnemovalci!

Telefonična in brzojavna poročila.

Trst 10. oktobra. Oficijozni „Mattino“ poroča, da se vlada približuje italijanskim poslancem, da jih pridobi za večino

in da jim je za njih podporo obljubila drugo železniško zvezo s Trstom, ozkotirno železnico Trst-Poreč-Kanfanar, nekatere koncesije na južnem Tirolskem in odklonitev nekaterih slovenskih in hrvaških zahtev na Primorskem in Dalmaciji. Italijanski klub se še ni izrekel.

Dunaj 10. oktobra. Finančni minister dr. Kaizl se je danes zjutraj odpeljal v Budimpešto, ministerski predsednik grof Thun pa popoldne.

Dunaj 10. oktobra. Tržaški namestnik grof Goess je bil v avdijenci pri cesarju. Drevi se cesar odpelje v Gödölő.

Dunaj 10. oktobra. Listi so prenapolnjeni s kombinacijami o uspehu pogajanj, katere se začne jutri mej dunajsko in mej ogersko vlado v Budimpešti. Jedni listi so mnenja, da bodo imela pogajanja uspeh, in da se nagodba dožene parlamentarnim potom, drugi pravijo nasprotje tega. Informovan ni nihče, in morda vlada še sama ne ve, kako se položaj zasuče.

Dunaj 10. oktobra. Posl. dr. Ernest Bareuther, soustanovnik nemške nacije, kakor je pisal Steinwenderju, zatagadelj, ker je v načelnem nasprotstvu z novo taktiko stranke, to je, ker je za obstrukcijo po Schönererjevem kopitu.

Dunaj 10. oktobra. Nadvojvodinja Marija Valerija je prišla včeraj v kapucinsko cerkev, kjer je na krsto pokojne cesarice položila velik venec in dolgo molila. Danes se je vrnila v Wallsee.

Dunaj 10. oktobra. „Fremdenblatt“ poroča, da je ladija „Marija Terezija“ prišla v Pulj, in da je italijanska vlada sporočila dunajski vladi zahvalo, ker je ladija „Marija Terezija“ v Santiagu vzela na krov italijanskega konzula in več italijanskih državljanov ter jih prepeljala na Jamajko.

Dunaj 10. oktobra. Srbski kralj Aleksander je sinoči prišel sem. Danes dopoldne je sprejel Goluchowskega in Kallaya, ob 1. uri pa je bil v avdijenci pri cesarju.

Praga 10. oktobra. „Hl. Nar.“ javlja, da so zaupniki volilnega okraja, kateri je zastopal umrli Vašaty, sklenili kandidovati dež. poslanca Rattaja, odločnega agrarca, za državnozborski mandat in mu pustiti popolno svobodo glede pristopa k mladočeškemu klubu. Rattaj je privatno izjavil, da pristopi klubu.

Lvov 10. oktobra. Tukajšnji listi so mnenja, da bo parlament samo še malo časa zboroval, ker na parlamentarno rešitev nagodbe ni misliti, v ostalem pa je parlament izpolnil svojo nalogo s tem, da je volil kvotno deputacijo.

Linc 10. oktobra. Nemška katoliška ljudska stranka izjavlja v „Linzer Volksblattu“, da nihče ni cd nje zahteval, naj glasuje za nespremenjeno nagodbo, in da tega tudi ni obljubila vzlic vstopu barona Dipaulija v ministerstvo. Stranka ima namen, v odseku storiti kar mogoče, da se predloge premené in če tudi se ne izpolnijo vse njene želje, bo morala Ogerska vendar storiti žrtve.

Budimpešta 10. oktobra. V hranilnici v Aradu so razkrili veliko defraudacijo. Delniška glavica v znesku pol milijona gld. je izgubljena. Delnice, ki so bile pred nekaj dnevi še vredne po 600 gld. so postale maku'atura.

Sarajevo 10. oktobra. Sinoči ob 8. uri zvečer je bil tu močan potres.

Pariz 10. oktobra. Štrajkujoči delavci, katerih je po „Matinu“ kacic 4500, so včeraj uprizorili večje izgrede, kateri pa so bili zaдушeni. Položaj je kritičen. Vlada je iz bližnjih mest poklicala v pomnožitev pariške garnizije 1100 pešakov in 2000 konjenikov. „Gaulois“ javlja, da hoče vlada iztirati vse inozemske delavce, kateri štrajkajo.

Frankobrod 10. oktobra. „Frankfurter Ztg.“ javlja, da pridejo tudi francoski in italijanski vojaški oddelki v Pekin v varstvo omdotnih poslaništev.

Berolin 10. oktobra. Nemški poslanik pri Vatikanu, Bülow, se po poročilih tukajšnjih listov več ne vrne v Rim. To se smatra kot dokaz, da je mej Nemčijo in mej Vatikanom nastalo veliko nasprotstvo, in sicer vsled tega,

ker je papež pri sprejemu francoskih romarjev baje na izživajoč način naglašal protektorat Francije nad kristijani v Orijentu.

Carigrad 10. oktobra. Minister zunanjih del je naznanil zastopnikom velesil, da se je sultan udal v principu zahtevi, umakniti s Krete turško vojaštvo, da pa želi, naj v enem mestu ostane mala turška posadka in to v dokaz sultanove suverenitete. Sodi se, da hoče sultan na ta način le zavleči rešitev kretskega vprašanja. Na Kreti zbrani admirali se že pripravljajo na oboroženo intervencijo in so dali tudi že arhive raznih konsulatov spraviti na vojne ladije.

100.000 kron, 25.000 kron in 10.000 kron so glavni dobitki velikega jubilejnega razstavnega srečanja. Opozorjamo častite bralce na to, da se te dobitke izplačuje tudi v gotovini z 20% odbitka.

Štev. 9. Doželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 871.

V torek, dan 11. oktobra 1898.

Opereta! Opereta!
Čarobne gosli.

Opereta v jednem dejanju. Spisal C. Trenmann, vglasil J. Offenbach. Poslovenil J. Cimpermann. Režiser g. R. Inemann.

Noviteta! Prvič: Noviteta!

Povratek.

Drama v jednem dejanju. Hrvatski pisal Srgjan pl. Tucić. Režiser g. Rud. Inemann.

Noviteta! Prvič: Noviteta!

Sama mej seboj.

Veseloigra v jednem dejanju. Poleg francoskega poslovenil xy. Režiser g. Rud. Inemann.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek ob 8. uri. Konec po 10. uri.

Pri predstavi sodeluje orkester c. in kr. pešpolka št. 27. V četrtek, 13. oktobra: „Stara pesem“, opera V. Parme.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 5. oktobra: Avgust Tilgner, c. kr. štabni nadprofos, 49 let, Pred kosarno št. 4, plućnica.

Dne 8. oktobra: Ivana Fajgelj dninarica, 28 let, Cesta v mestni log št. 13, jetika. — Alojzija Sušteršič, kuharica, 33 let, Dolenjska cesta št. 8, jetika. — Marija Drašler, delavčeva hči, 7 dni, Vodmat št. 41, življenska slabost.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Oktobar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm v 24 urah
8.	9. zvečer	734,5	10,0	sl. sever	oblačno	8,0
9.	7. zjutraj	735,7	5,7	sl. jug	oblačno	
	2. popol.	735,7	13,0	sr. jvzh.	pol obl.	
10.	9. zvečer	737,1	10,2	sl. jvzh.	oblačno	0,0
	7. zjutraj	737,8	7,4	sl. vzjvzh.	del. jasno	
	2. popol.	738,1	12,6	sl. vzjvzh.	skoro jas.	

Srednja temperatura sobota in nedelje 10,2° in 9,6°, na 1,5° in 2,0° pod normalom.

Dunajska borza

dne 10. oktobra 1898.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	30	kr.
Skupni državni dolg v arebru	101	gld.	10	kr.
Avstrijska zlata renta	120	gld.	30	kr.
Avstrijska krona renta 4%	101	gld.	50	kr.
Ogerska zlata renta 4%	119	gld.	75	kr.
Ogerska krona renta 4%	98	gld.	15	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice	902	gld.	40	kr.
Kreditne delnice	352	gld.	40	kr.
London vista	120	gld.	20	kr.
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	gld.	87 1/2	kr.
10 mark	11	gld.	77	kr.
10 frankov	9	gld.	53	kr.
Italijanski bankovci	44	gld.	—	kr.
C. kr. cekini	5	gld.	67	kr.

Dne 8. oktobra 1898

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	165	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1854 po 100 gld.	195	gld.	—	kr.
Dunavske srečke 5% po 100 gld.	131	gld.	—	kr.
Nemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	98	gld.	20	kr.
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	155	gld.	—	kr.
Ljubljanske srečke	22	gld.	50	kr.
Rudolfove srečke po 10 gld.	25	gld.	—	kr.
Kreditne srečke po 100 gld.	199	gld.	40	kr.
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	512	gld.	—	kr.
Papirnat rubelj	1	gld.	27 1/2	kr.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze srčnega sočutja ob bolezni in smrti mojega ljubega soproga, gospoda

Josipa Tavčar-ja

uradnika

kakor tudi za obilo udeležbo pri spremstvu rajnega k večnemu počitku izrekam tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znancem preserčno zahvalo. Osobito in še posebej se zahvaljujem pred gosp. župniku Malenšku za tolažbo v bolezni, slav. čitalnici in gasilnemu društvu v Šiški, blag. gg. Baumgartnerju, ces. svetniku Murniku in J. Perdantu za spremstvo. gg. pevcem za ganljivo petje ter darovateljem krasnih vencev.

V Ljubljani, dne 10. oktobra 1898.

(1587)

Ivanka Tavčar.

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu, da prevzamam in izvršujem točno naročila na

kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatese, sadje, ribe, vina i. t. d.

Pošiljatve v omotih po 5 kil oddajam po pošti, one od 30 kr. naprej pa po železnici s povzetjem.

Take pošiljatve se izplačajo vsakomur, posebno p. n. **krčmarjem, družinam** in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali žele o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr.

morske ribe in rake, sveže sadje, fino olje i. t. d.

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki ceni.

Cenike razpošiljem radovoljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamorem dati blago po tako nizkih kupih, da se ne bojim konkurence. (637—24)

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojaka posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem udani

Ernest Pegan v ulici S. Francesco št. 6.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetter na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Linc - Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregence, Curih, Genevo Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Proga v Novo mesto iz v. Mečevje. Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer. — Prihod v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 45 m. zjutraj osebni vlak v Dunaj via Amstetten, iz Lipskega varov, Plzenja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osebni vlak v Dunaj via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov Plzenja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genevo Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak v Dunaj, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak v Dunaj, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Proga iz Novega mesta iz Mečevja. Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, zadnji samo ob nedeljah in praznikih v oktobru. — Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. popoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih v oktobru. (1044—80)

Pisar

z lepo in hitro pisavo se vzprejme pri odvetniku dr. Fr. Stor-u v Ljubljani. (1588—1)

Gostilna v najem.

Od 1. januarja 1899 se dá v najem gostilna v prav lepem kraju na Dolenjskem, prav blizu farne cerkve in kolodvorske postaje. Prilika je posebno za take, ki bi se pečali z malo mesarstvo, ker se v tej gostilni ob nedeljah in čez teden prodaja obilo jedil. Za gostilno so 3 sobe, 1 velika kuhinja, jedilna shramba in klet. (131-5) Več o tem se izve pri Fr. Zuro-u v Trebnjem.

Št. 32.425.

Razglas.

(1530—3)

Za 1. november letos, eventualno za 1. februar 1899. leta je v II nadstropju novozgrajene meščanske bolnice v Ljubljani oddati

stanovanje

obstoječe iz 5 sob in postranskih prostorov, v najem. Pogoje izvedeti je pri podpisnem magistratu v navadnih uradnih urah

Mestni magistrat v Ljubljani

dne 24. septembra 1898.

Kuverte s firmo

priporoča po nizki ceni

„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.

Vožnja skozi tunel in nazaj.

(1589)

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, I., Giselastrasse 1. Pešta, Franz-Josefsplatz št. 1, v hiši društva.

Filijala za Ogersko:

Pešta, Franz-Josefsplatz št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dne 31. decembra 1896 kron 157.805.340—
Letni dohodki na premijah in obrestih dne 31. decembra 1896 28.670.916—
Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) 339.497.900—
Mej letom 1896 je društvo izpostavilo 8654 polic z glavnico 80.577.950—
Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za predloge, daje brezplačno

glavna agentura v Ljubljani, vila nasproti „Narodnemu domu“ pri Gvidonu Zeschko-tu. (1463—12)

Zadnje žrebanje 22. oktobra.

(1552-4)

1. glavni dobitok 100.000
2. glavni dobitok 25.000
3. glavni dobitok 10.000

kron vrednosti.

V gotovini 20 odstotkov odbitka.

Dunajske srečke à 50 kr.

priporoča J. C. Mayer v Ljubljani.

Ljudska posojilnica

v Ljubljani, Gradišče št. 1.

Obresti za hranilne vloge po 4 1/2% brez odbitka.

Rentni davek plača hranilnica iz svojega.

Stanje dne 30. septembra 1898:

Posojila	gld. 943 322 87	Udov 622 z upla.	
Naloženo pri hranilnicah, bankah, poštini hranilnici in gotovine	398.600 43	čanimi deleži. gld.	3.144—
Prometa v 9 mesecih, od dne 1. januarja do dne 30. septembra, gld.	4.914.146 42.	Hranilnih vlog „	1.305.310 41

(1584)